

..... Σ Η Η Α

Ο.- " Ποντιακοί "Αντίλαλοι " Λαογραφική Έκπομπή του Σταθμού μας, που μεταδίδεται με επιμέλεια του συνεργάτη μας Στάθη Εδσταθιάδη.
Κείμενο του ίδιου.

..... τὸ σῆμα σβῆνει

Ο.- Κάθε φορά με τὸν ἔρχομό της "Ανοιξης ἡ "Ελληνική φύση χαίρει μέσα στὴν ἀπέραντη εὐτυχία τοῦ πράσινου. Καί με τὴ χαρὰ αὐτὴ σμείγουν οἱ ἄνθρωποι καί τίς δικές τους χαρές. Στὸ βουνό ἀντιλαλεῖ πότε τὸ τραγοῦδι καί πότε ἡ φλογέρα τοῦ τσοπάνη, πάντα με τὸν ἴδιο ἦχο, με τὸ ἴδιο πάθος. Στὸν κάμπο οἱ δουλευτές σκύβουν πάνω στὸ μῦθο καί ποτίζουν με ἰδρώτα τὴν ἐδλογημένη γῆ. Στίς ρεματιές, στίς λαγναδιές, παντοῦ τὸ τραγοῦδι της δουλειᾶς σκορπάει τὸν χαρούμενο ἀντίλαλό του. "Εἶτσι ἡ φύση κάθε φορά με τὸν ἔρχομό της "Ανοιξης, περιμένει τὰ γνώριμα τραγοῦδια τῶν πουλιῶν, μὰ καί τῶν ἀνθρώπων. "Η κάθε ρεματιά περιμένει ν' ἀκοῦση τὴν "Ανοιξη καὶ ποιο γνώριμο ἦχο τραγοῦδιού, γιὰ νὰ τὸν πάρη μέσ' στὸ δικό της γλυκομουρμούρισμα. Καί μιὰ νοσταλγία γλυκιὰ, κάθε φορά με τὴν "Ανοιξη, θυμίζει στὸν Πόντιο δάση, βουνά, λαγναδιές, ὅλα γνώριμα. Χρόνια τώρα δέν ἀκούγεται στὰ βουνά τοῦ Πόντου "Ελληνικό τσοπάνη σφύριγμα, ἦχος φλογέρας, ὅπως πρῶτα. Τὰ λίγα χρόνια τοῦ χωρισμοῦ δέν μπόρεσαν νὰ ριζουν στὴ λησμονιά τίς χαρές της ζωῆς πολλῶν αἰώνων, ὅπου ἡ ὁμορφὴ φύση τοῦ Πόντου μαζί με τοὺς ἀνθρώπους της ἀντιλάλησαν χαρές καί καθμούς σὲ μιὰ ζήση εὐτυχισμένη, "Αγέραστα βουνά.....

Ράσια καί ρασοκέφαλα, ὀμάλια φηλασέας,
τ' ὀμοῦτ' ἔσεῖν μὴ κὼφτετεν, θά ἔρται ὁ ξενητέας.

..... λύρα, τραγοῦδι

Ο.- "Αγαπάει πολὺ τὴ φύση ὁ τσοπάνης, γι' αὐτό δέν διστάζει νὰ πῇ στὰ βουνά καί στίς λαγναδιές τὰ μυστικά του. "Εμπιστεύεται στὴ φύση τὸ αἶσθημά του καί τὴν παρακαλεῖ νὰ φέρη ἕνα μήνυμα στὴν ἀγαπημένη του σάν καί τοῦτο:

Ράσια καί ρασοκέφαλα δῶστεν τ' ἄρνι μ' ἀλλίαν

.....πέτ'άτο άραεύνε σε όμάτιο σεβταλία.

Πέστε σεΐς στην άγάπη μου, βουνά μου άγαπημένα, πώς πάντα την άναζητούν
δυό μάτια έρωτευμένα.

.....λύρα, τραγουδι.....

Ο.- Συνεχίζουμε, άγαπητοί άμφοταί, πάλι με τό τσοπανόπουλο, όμως μαζί με τή
προβατάκια του.

Ανάμεσα σ'αυτά και στο τσοπανόπουλο υπάρχει μια μεγάλη άγάπη, που
δέν μπορεί νά την σβήση ούτε ο χρόνος, ούτε οι καταιγίδες, ούτε και τά πο
λά πλούτη.

Είναι ή ψυχή του τσοπάνη δεμένη με την ψυχή των προβάτων και δέν
μπορεί εύκολα νά τά άποχωριστή. Βροντάει ο ούρανός, πέφτουν άστροπελένια
και τό τσοπανόπουλο πιστός φύλακας μένει κοντά στα προβατάκια του και
δέχεται πολλές φορές μαζί με κείνα τή βροχή και τό χαλάζι.

Μαζό με τά πρόβατα στη βρύση, μαζί με κείνα και στο μαντρί. Ποιος λοιπόν
θα μπορέση νά ξεγελάση τό τσοπανόπουλο νά τά άποχωρισθ ή έστω και για λί

Αλλος κανείς από μια άγάπη τρυφερή. Η φωνή της άγάπης είναι δυνατή κα
τό κάλεσμά της έκίμενο.

- Έλα τσοπάνε μου και μη σέ νοιάζει για τά πρόβατα. Από τους λύκους
θα τά φυλάιν οι σκύλοι και στο βουνό κλέφτες άλλοι δέν υπάρχουν.-

Τσοπάνε μ'ντό γιοσμάς είσαι, νά σάν'που είεις σε άντραν
άφς'άτα κι'έλα με τ'έμέν τά πρόβατα κι'ήλ χάνταν.

.....λύρα, τραγουδι.....

Ο.- Κλείνουμε τό πρόγραμμά μας με Δίστιχα της άγάπης.

Χιλιετραγουδισμένη άγάπη, πόσες καρδιές δέν χτυπούν για σένα; Δίνεις
χαρά, όμως και πόνο. Κι'άν κάποιος σέ μισηση, θάρθ ή και πάλι ή στιγμή για
νά αισθανθ ή την άνάγκη σου, με σένα και μόνο, άγάπη, έτούτη ή ζωή έχει πε
ρύσια χάρη.

Έγώπ'είχα κι'έχάσ'άτο και με την άμελειαν
κι'άτώρα κουσμανεθ'άτο και τρώγω την καρδιά μ'.

.....λύρα, τραγουδι.....

Ο.-> *Η ώρα μας όμως πέρασε. Χαζο σας και πάλι την άλλη βδομάδα την ίδια μέρα και ώρα.

..... Σ Η Μ Λ

Ο.-> *Ακούσατε τη λαογραφική μας έκπομπή " Ποντιακοί "Αντίλαλοι " , που γράφει και επιμελείται ο συνεργάτης μας Σταθός Εδσταθιάδης.

.....τό σήμα σβήνει.....